د سليمان ښکلي غزلونه

د کتاب پيژندنه

د سليمان غزلونه د ښکلو شعرونو يوه مجموعه ده چې عاشق او معشوقه د يو او بل صفت کوي. په اصلي عبرانئ کې دا کتاب د سليمان په نامه نومول شوی دی.

يهوديان وايي چې د سليمان غزلونه د خدای او د هغه د غوره شوي قوم ترمنځ اړيکه بيانوي. د

مسیح پیروان وايي چې د سلیمان غزلونه د عیسی مسیح او د کلیسا تر منځ یوه روحاني اړیکه ده. د سپېڅلي کتاب پوهان په دې باندې پوهیږي چې د دې کتاب غزلونه په پوره توګه د مینې د شعرونو په شان دي چې په لرغونې یا پخوانۍ زمانه کې په اسراییلو کې پیدا شوي دي.

په دې شعرونو کې یو عاشق او یوه معشوقه د یو بل سره خپله مینه څرګندوي او د اورشلیم ښځې د هغوی د مینې ستاینه کوي.

کېدای شي دا عجیبه ښکاره شي چې په یو سپېڅلی کتاب کې د مینې په هکله خبرې وکړي، خو واده د ژوند یوه مهمه برخه ده چې د خدای له خوا پلان شوې ده.

د موضوعګانو لست

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې ځرګندول: ۱:۱ – ۲:۷

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتیا یو او بل ته: ۲:۸ – ۳:۵

درېیم غزل: د عشق خوند: ۳:۶ – ۵:۱

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتیا: ۵:۲ – ۶:۳

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې توصیف یو او بل ته: ۶:۴ – ۸:۴

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرګندول: ۸:۵–۱۴

① د سلېمان ډېر ښکلی غزل.

لومړی غزل: یو او بل ته د مینې څرګندول

معشوقه

٢ په خپلو شونډو سره ښکل کړه ما

ځکه چې خوندوره ده مینه ستا

له شرابو څخه ډېره

٣ ستا د عطرو خوشبويي ده ډېره خوندوره

ستا نوم دی د هغو
عطرو په شان

چې خپرېږي هرې خواته

نو ځکه پېغلې درسره
کړي مينه

۴ ما د ځانه سره بوځه ځه چې
تښتو

ته مې پاچا شه او ما
بوځه خپل د خوب
کوټې ته

د اورشليم پېغلې

ځومره خوشحاله يو مونږ ستا
دپاره ای پاچا

مونږ به ستاينه ستا د
مينې کوو له شرابو
زياته

په رښتيا پېغلې ميينې
دي په تا

معشوقه

۵ ای د اورشلیم پېغلو زه توره
یمه خو ښکلې یمه

داسې توره یمه لکه
خېمې د قیدار

او داسې ښکلې یمه
لکه پردې د
سلېمان د خېمې

۶ ما ته مه ګورئ ځکه چې
توره یمه

لمر تور کړې دی

پوستکی زما

زما ورونه وو په قهر راباندې

او کړم يې مجبوره چې ساتنه
وکړم

زه د انګورو د باغ

نو په خپل ځان باندې
مې ونه کړ پام

٧ ما ته ووايه اې جانانه زما

خپله رمه دې څروې

چېرته؟

چېرته پرېږدې ته خپله رمه
غرمه کې

چې ارام وکړي؟

زه ولې شمه سرګردانه د
فاحشې په شان

او وګرځمه ستا د
دوستانو په رمو
کې

عاشق

٨ ای په ټولو ښځو کې ډېرې
ښکلې ښځې

که چېرې نه پوهېږې

نو تعقیب کړه د رمې د
پلونو نښې

او وڅروه خپلې څوانې وزې

ته د شپنو د خېمو په
څوا کې

٩ ته ډېره ښکلې يې محبوبې
زما

د هغې اسپې په شان

چې کشوي جنګې
ګاډی د فرعون

١٠ ځومره ښايسته دي اننګي
ستا

اور لګولی غوږواليو
ستا

ځومره ښکلې ده غاړه ستا

په تار د جواهرو

١١ مونږ به کړو جوړې د سرو
زرو غوږوالی درته

او مرۍ ګانې د سپينو
زرو درته

معشوقه

١٢ پاچا پروت دی په خپل کټ
کې

او دی نشه شوی هغه
زما د عطرو په
بوی

۱۳ زما جانان دی لکه کښوږه د
مر

شپه تېروي زما په
سینه باندې

۱۴ زما جانان دی د نکریزو د
ګېډۍ په شان

چې راشنې کیږي د

انګورو په باغونو
کې

د عين‌جدي

عاشق

۱۵ ای محبوبې زما ښکلې یې ته

خومره ښکلې يې ته

سترګې دې دي لکه
کوترو په شان

معشوقه

١۶ ای جانانه زما څومره ښکلی
يې ته

څومره زړه وړونکی
يې ته

شنه وانبه به وي زمونږ بستره

١٧ لرګي د سبر به وي
زمونږ د جونګړې
تيران

او د نبنتر ونه به وي
زمونږه چت د کوتې

١ زه د شارون د ډاګ یو
ځنګلي ګل یمه

او د درو د لاله ګل
یمه زه

عاشق

٢ لکه اغزو کې د لاله ګل په
شان

داسې زما محبوبه ده د
پېغلو منځ کې

معشوقه

٣ لکه چې ونه د منهو وي د
ځنګل په منځ کې

داسې زما جانان دی د
ځوانانو منځ کې

کښېنم خوشحاله د هغو د
سیوري لاندې

او مېوه يې خوړه
لګيږي زما په
خوله کې

۴ هغه زه راوستلم د مېلمستيا
سالون ته

او بيرغ د عشق يې
زما په سر ودراوه

۵ ما قوي کړئ په کشمشو
باندې

او تازه مې کړئ په

منو باندې

ځکه زه ستا په مینه
کې ناروغه يمه

۶ د هغه چپ لاس دی زما د
سر لاندې

او په ښي لاس هغه ما
غېږ کې نيسي

۷ ای د اورشليم پېغلو تاسو
قسم وخورئ

په غرځو او ځنګلي
هوسيو باندې

تر هغې چې وخت سم
نه وي مينه مه
راوينوئ

دوهم غزل: د عاشق او معشوقې لېوالتيا يو او بل ته

معشوقه

٨ واورئ زما د جانان اواز

ګورئ هغه دی راروان

هغه ټوپونه وهي غرونو باندې

او وهي منډې په
غونډيو باندې

٩ زما جانان دی د غرڅه او يا
د هوسۍ د بچي په شان

ګورئ هغه ولاړ دی د
دېوال شاته

هغه ګوري د کړکۍ نه

په ځير ګوري د

پنجرې نه

١٠ زما جانان زما سره خبرې
وکړې او راته ویې ویل:

عاشق

زما محبوبې راپاڅه ای زما
ښایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

١١ ګورئ ژمی تېر شو

نور به نه وي باران

۱۲ شول رانبکاره ګلان په ځمکه
باندې

او رارسېدلی وخت د
سندرو

اورېدل کیږي زمونږ
وطن کې د کوترو
اواز

۱۳ مېوه نیسي د انځرو ونې

غوټۍ نیولې د انګور
تاکونو

او ورکوي خوشبويي

زما محبوبې راپاڅه ای زما
ښایسته محبوبې

ما سره لاړه شه

۱۴ ای کوترې زما چې ته پټېږې
د ګټونو په چاودونو

او د ګړنګ په
چاودونو کې ته

پرېږده چې وګورمه مخ ستا

پر پړده چې واورمه
اواز ستا

ځکه چې خوږ دی ستا اواز

او ښکلی دی مخ ستا

معشوقه

15 ګيدړان ونيسه زموږ دپاره

واړه ګيدړان چې
خرابوي زموږ
تاکونه

ځکه غوټۍ نیولې

زمونږ تاکونو

۱۶ جانان زما او زه د جانان یم

د لاله ګلونو منځ کې

خوند اخلي هغه

۱۷ ترخو رارسي سهار او

ورکیږي تیاره

ما نه لاړ شه زما جانانه

لکه غرڅه په شان

یا د هوسۍ د بچي په
شان په سختو غرونو
باندې

١ د شپې چې زه ومه پرته خپل
کټ کې

ما کولو ارمان د هغه
چا سره چې مینه
لرم

ما کاوه د هغه ارمان
خو هغه رانغی

٢ زه به پاڅېږم اوس او وبه
ګرځم په ټول ښار کې

په کوڅو او په
چوکونو کې

وبه ګرځم د هغه چا پسې
چې کوم ورسره مينه

وګرځېدم زه په هغه
پسې خو پيدا مې
نه کړ

٣ څوکيدارانو وليدلم زه

کله هغوی چې
ګرځېدل په ښار
کې

ما پوښتنه وکړه چې تاسو
لیدلی هغه کس

چې لرم ورسره مینه؟

۴ ښکه چې لېري شوم هغوی
نه

ما هغه کس پیدا کړ
چې مینه لرم

ورسره

هغه مې کلک ونیوه او ما
پرېنښوده چې لاړ شي

وروسته مې هغه
راوستلو د خپلې
مور کور ته

هغې کوټې ته چې مې
مور وم زېږولی په
کې

۵ ای د اورشلیم پېغلو تاسو

قسم وخورئ

په غرڅو او ځنګلي
هوسیو باندې

تر هغې چې وخت سم
نه وي مینه مه
راویښنوئ

دریم غزل: د عشق خوند

معشوقه

۶ هغه څه شی دی چې راروان
دی له بیابان نه

اوچتيږي دوږه لکه
ستنې د لوګي په
شان

چې راروان دی د مر د عطرو
او قيمتي خوشبويۍ سره

د هغو ټولو خوشبويۍ
سره چې سوداګر
يې راوړي

٧ ګورئ دا دی روان تخت د
سليمان

چې بدرګه کیږي د
شپېتو قوي کسانو
سره

د اسراییلو د قوي
عسکرو سره

٨ هغوی سمبال دي ټول په
تورو باندې

او دي ماهر په جنګ
کې

د هر يو سره ده توره او تيار

دي

چې دي تيار د شپې
حملې دپاره

٩ دی جوړ کړی روان تخت
سليمان پاچا

د خپل ځان دپاره د
لبنان له لرګو

١٠ د هغه پايې يې وپوښلې په
سپينو زرو باندې

شا يې له سرو زرو
ښخه

او چوکۍ يې د
بانجاني پوښ ښخه

دننني برخه يې سينګار شوې
وه په مينه

د اورشليم د پېغلو له
خوا

١١ بيرون راوځئ اى د صهيون
پېغلو!

او وګورئ سلیمان پاچا ته

هغه تاج چې مور یې ایښی ؤ په
سر ورته

د هغه د واده په ورځ

د هغه د خوشحالی په
ورځ

عاشق

١ ای زما محبوبې ښومره
ښکلې یې ته

څومره ښکلې یې ته

سترګې دې دي لکه کوترو په
شان

ښکارې ستا د ټیکرې
تر شا

ستا ویښتان وهي څپې لکه
رمه د وزو

چې راکوزیږي د
جلعاد د غره نه

٢ ستا غابنونه دي سپینو میږو
په شان

چې وږی ترې لیرې
شوې او وینځل
شوې وي

هر یو غابښ دې دی جوړه د
بل یو غابښ سره

یو یې هم نه دی ورک

٣ شونډې دې د سرې
ټوټې په شان

خوله دي ده ښکلې

ستا اننګي دي د سرو انارو په
شان

چې ښکاري ستا د
ټيکري شاته

۴ ښکلې ده غاړه ستا داود د
برج په شان

ستا غاړکۍ ده
ځړېدلې هلته

د جنګياليو د زړو
سپرونو په شان

۵ ستا سينې دې د غرځه
غبرګونې بچيو په شان

چې ځړيږي د لاله
ګلانو منځ کې

۶ ترځو رارسي سهار او
ورکيږي تياره

زه به ورشمه د مر غره
ته

او د قیمتي خوشبویۍ
غونډۍ ته

۷ ته بیخي ښکلې یې زما
محبوبې

نشته هیڅ عیب په تا
کې

۸ ما سره راشه ای زما ناوې د
لبنان نه

ما سره راشه د لبنان د
غره له څوکې

شه راکوزه د امانه د غره له
ثوکې

د سنیر یعني د حرمون
د غره له ثوکې

چیرته چې دي د زمرو
غارونه

او د پړانګانو غونډۍ

۹ زما محبوبې زما ناوې ما نه
دې وړی دی زړه

په یو نظر دې زما زړه
وړی دی

او د غاړکی یو غمی
چې اچولې دې ده
په خپله غاړه

١٠ څه خوندوره ده ستا مینه

ای زما محبوبې زما
ناوې

څومره ښه ده د شرابو نه ستا
مینه

او د هرې بلې
خوشبويي نه ستا
عطر

11 زما ناوې ستا د شونډو نه
شات راڅاځي

دي پراته شات او
شيدې ستا د ژبې
لاندې

داسې خوشبويي
راځي ستا کاليو نه
لکه سروې د لبنان

١٢ ته زما باغچه يې ای زما
محبوبې زما ناوې

خاصه چينه يې ته او
پټه شوې فواره يې
ته

١٣ ستا نيالګي دي د انارو باغ
په شان

د خوندورو مېوو نه
ډک

او پرېمانه بوټي چې حاصل

ورکوي

د نکريزو او خوشبويه
عطرو په شان

۱۴ تا کې شنه کيږي خوشبويه
عطر او زعفران

دالچيني او هر ډول
خوشبويه بوټي

لکه مر او عود او ټول ډېر
خواږه عطرونه

۱۵ ته چينه يې د باغ او د تازه
اوبو ځاه

ويالې چې رابهيږي د
لبنان له غرو نه

معشوقه

۱۶ راوالوځه اى د شمال باده

او راشه اى د جنوب باده

راوالوځه زما په باغ باندې

او خپره کړه خوشبويي د

هغه هرې خواته

خپل باغ ته راشه زما جانانه

او خوندوره مېوه د هغه
وخوره

عاشق

١ ای زما محبوبې ای زما ناوې

راغلم زه تا ته یعنې
خپل باغ ته

راټولوم زه مر او عطر خپل

زه خورمه خپل شات
د ګبین سره

څښمه شراب او
شیدې خپلې

د اورشلیم پیغلې

ای عاشقانو وخورئ او
وڅښئ

او شئ نشه مینه کې

څلورم غزل: د بېلتون رنځ او پېوستون ته لېوالتیا

معشوقه

۲ زه وم ویده خو زړه مې ؤ
بېداره

اواز مې واورېده د
خپل جانان

چې ټکوي دروازه او
وايي

عاشق

زما مینې زما محبوبې ما

پرېږده چې رانئوځم

زما محبوبې ای زما
کوترې ته چې
کامله یې

لوند شوی سر زما په پرخه
باندې

او د شپې پرخې مې
لامده کړي دي
ویښتان

معشوقه

٣ ما خپل کالي وويستل

څنګه کولای شم چې
بيا يې واغوندم؟

ومې وينځلې خپلې پښې

څنګه کولای شم چې
بيا يې کړم چټلې؟

٤ هغه وکړه زما جانان چې
کړي خلاصه دروازه

نو لړزېده مې زړه هغه

دپاره

۵ زه راپاڅېدم چې کړم خلاصه
دروازه

د خپل جانان دپاره

زما د لاسونو نه په څڅېدو
شول مر

زما له ګوتو څڅېدل
ښکلي مر

کله چې ما راښکلو د

دروازې قلفک

۶ ما دروازه خلاصه کړه خپل
جانان ته

خو هغه تللی ؤ

ډېر مې غوښتته چې اواز د
هغه واورم

هغه مې ولټاوه خو
پیدا مې نه کړ

ما ورته وکړ اواز خو

هغه رانه کړ ځواب

٧ څوکیداران چې ګرځېدل په
ښار کې

زه یې پیدا کړم

هغوی زه ووهلم او زخمي
یې کړمه

زما نه یې لېرې کړ
پوړنی څوکیدارانو

چې ساتنه یې د ښار د

دېوالو کوله

8 ای د اورشلیم پېغلو ما سره
وکړئ قسم

که مو پیدا کړلو جانان
زما

نو ورته ووایئ چې

زه ستا په مینه کې
ناروغه یمه

د اورشلیم پېغلې

٩ ای په ټولو ښځو کې ښکلې
ښځې

ولې د نورو نه بهتر
دی جانان ستا

ستا جانان څه برتري لري له
نورو ښځه

چې مونږ ته د هغه په
سر قسم راکوې؟

معشوقه

۱۰ زما جانان دی ښکلی او
صحتمند دی

او دی ډېر غوره هغه د
زرګونو خلکو
څخه

۱۱ د هغه مخ ځلیږي سوچه
سرو زرو په شان

ویښتان یې دي ول په
ول

او دي تور لکه کارغه

په شان

١٢ د هغه سترګې دي لکه کوترو
په شان

چې وي ناستې د
ويالو په غاړه

داسې سپينې لکه شيدو په
شان

چې وي ناستې د ډنډ
په غاړه

١٣ اننګي دي د هغه خوشبويه د
هغه باغ په شان

چې وي ډک د
خوشبويه بوټو
څخه

توليدوي هغه
خوشبويه عطر

د هغه شونډې دي د لاله
ګلونو په شان

چې ترې څاڅي عطر

د مر

۱۴ د هغه متېې دي د سرو زرو
میلو په شان

چې سینګار شوې په
جواهرو باندې

بدن یې ښوی دی د فیل
غاښونو په شان

چې سینګار شوی په
لاجوردو باندې

۱۵ د هغه پښې دي د مرمرو د
ستنو په شان

چې لګېدلې د سرو
زرو په پايو کې

د هغه شکل دی لبنان د
غرونو

او د سبر د لوړو ونو
په شان

۱۶ ډېر خواږه دي ښکلول د هغه

په هر لحاظ دی زړه
راښکونکی هغه

نو ای د اورشلیم پېغلو

زما جانان دی هغه او دی
ملګری زما

د اورشلیم پېغلې

١ ای په ټولو پېغلو کې ښکلې
پېغلې

جانان دې چېرته

تللی؟

په کومه لاره تللی؟

چې لاړ شو تا سره او

ولټوو هغه

معشوقه

٢ زما جانان راغلی ما ته یعنې

خپل باغ ته

هغه ځای ته چې شنه

کیږي د عطرو

بوټي

چې وڅروي خپله رمه په باغ
کې

او ترې راټول کړي د
لاله ګلونه

۳ جانان زما او زه د جانان يم

څروي هغه خپله رمه
د لاله ګلانو منځ
کې

پنځم غزل: د عاشق او معشوقې صفت یو او بل ته

عاشق

۴ ته يې ښکلې لکه ترصه د
ښار په شان

او يې ښکلی د
اورشليم په شان

داسې شانداره يې ته چې وي

لښکر د بيرغونو سره

۵ سترګې دې واړوه له ما نه

لېونی کړی یمه ستا

سترګو

ستا ویښتان وهي ځپې لکه

رمه د تورو وزو

چې راکوزیږي د

جلعاد د غره نه

۶ ستا غاښونه دې د سپینو

مېږو په شان

چې وينځل شوي وي
تازه

هر يو غاښ دې دی جوړه د
بل يو غاښ سره

يو يې هم نه دی ورک

٧ ستا اننګې دې د سرو انارو
په شان

چې ښکارې ستا د
ټيکري لاندې نه

٨ په ښېښتو ملکو او اتیا وینځو کې

او بې‌شمېره پېغلو کې

٩ زه خوښوم خپله کوتره چې کامله او بې‌مثاله ده

چې ډېره خوښه ده د خپلې مور سره

په هغه چا ده ګرانه

چې زېږولې یې ده

کله چې پېغلې ويني هغه نو
مبارکه يې ګڼي

ملکې او وينځې هم
کوي ستاينه د هغې
او وايي

۱۰ هغه څوک ده چې ځليږي په
شان لکه د سهار رڼا

لکه سپوږمۍ په شان
ښکلې او د لمر په
شان ځليږي

ده شانداره هغه داسې
چې وي لښکر د
بيرغونو سره؟

معشوقه

١١ زه د چارمغزو باغ ته لاړمه

چې ووينم نوي شنه
بوټي په دره کې

او ووينم ايا انګورو دي نيولې
غوټۍ

چې انارو دي نيولي
ګلان او که نه

١٢ زه له هيجانه رپېدلم

لکه سپره چې يمه
شاهي ګاډۍ کې

د اورشليم پېغلې

١٣ ببرته راشه او راشه ببرته ای
د شولم د کلي پېغلې

ببرته راشه او راشه ببرته

چې مونږ دې وګورو
بیا

معشوقه

ولې ګورئ ما ته د شولم پېغلې
ته

چې کړم ګډا د نورو
خلکو سره؟

عاشق

١ ای د شهزاده لورې!

 څومره ښکلې ښکاري
پښې دې په څپليو
کې

ستا ګرد ورنونه دي جواهراتو
په شان

چې وي جوړ کړي يو
ماهر کسبګر

٢ ستا د نامه غوټۍ ده شرابو
جام په شان

تل ډک دی د شرابو

ښخه

ستا خېټه ده لکه د غنمو د
ډېرى په شان

چې ښنډه يې ده د
لاله ګلونو په شان

٣ ستا سينې دي لکه

د غرڅه غبرګونو بچيو
په شان

٤ ستا غاړه ده لکه د عاج د

مناري په شان

او ځلېدونکې دي ستا
سترګې د حشبون
د ډنډونو په شان

هغه ډنډونه چې نژدې
دي دروازې ته د
بيت‌ربيم

پوزه دې جګه ده لکه برج د
لبنان

چې دمشق ته مخامخ

دی

۵ سر دې لوړ دی د کرمل د
غره په شان

ستا ویښتان دي د
شاهانه پردې په
شان

پاچاهان هم دي
اسيران ستا د
ویښتو په تارونو
کې

۶ ای زما محبوبې ښومره
ښکلې او په زړه پورې يې ته

ښومره يې ډکه له
خوشحاليو ښخه

۷ قد دې دی لکه د خرما ونې
په شان

ستا سينې دي لکه
غونچې د مېوې

۸ ما ويل چې زه به خېژم د
خرما ونې ته

او لاس به وهمه په

مېوه د هغې

ستا سینې دې وې د انګورو

د غونچو په شان

او خوشبویي دې د

خولې وي لکه منهو

په شان

٩ دې بنکلول دې

خوندور د بنو شرابو

په شان

معشوقه

پر پړده جاري شي دا شراب
زما د جانان خواته

چې وبهيږي په شونډو
او غاښو د هغه

١٠ زه د جانان يم

او هغه ما غواړي

١١ زما جانانه راځه چې لاړ شو
د بڼار نه بهر

او تېره کړو شپه د
نکریزو د بوټو
لاندې

١٢ راځه چې پاڅېږو سهار
وختي او لاړ شو انګورو باغ
ته

چې وګورو غوټۍ
نیولې دي تاکونو
که نه

او ګلان نیولي دي تاکونو که
نه

او چې انارو ګلان
کړي که نه

هلته به وښایم تا ته زه
خپله مینه

۱۳ ورکوي هلته مرغونې بوټې
خوشبويي خپله

او ټولې ښې میوې دي
زمونږ دروازې سره

ای زما جانانه ما ساتلې تا ته

زاړه او نوي خوندور شیان

١ کاشکې ته وای زما ورور

چې مې مور ورته تی ورکړی وای

چې مې لیدلې ته بیرون له کور نه

ما ښکلولې به ته او چا به نه رټلم

٢ بیا به ببولې ما د خپلې مور
کور ته

هلته به زما مور را زده
کول ما ته

ما درکول به تا ته خوندور
شراب

او خپلو انارو خوږ
شربت

٣ د هغه چپ لاس دی زما د
سر لاندې

او په بني لاس هغه ما
غېږ کې نیسي

۴ ای د اورشلیم پېغلو تاسو
قسم وخورئ

تر هغې چې وخت سم
نه وي مینه مه
راویښنوئ

شپږم غزل: د تلپاتې مینې څرګندول

د اورشلیم پېغلې

۵ دا ده څوک چې ده راروانه

له بیابان

چې يې کړې ده تکيه
په اوږې د خپل
جانان؟

معشوقه

ما راوينښ کړې ته منهو د ونې
لاندې

چېرته چې مور دې
ډېر تکليف سره
زېږولې وې ته

چېرته چې ته هغې

راوړې یې دې دنیا

ته

۶ ولګوه زما مینه په خپل زړه

باندې لکه د مهر په شان

په خپل لاس باندې

لکه بازوبند په

شان

ځکه چې مینه زوروره ده

لکه د مرګ په شان

داسې قوي دی غیرت
لکه د مرګ په شان

هغه سوځي لکه لمبو په شان

او سوځي لکه سخت
اور په شان

۷ ډېرې اوبه د مینې اور مړ
کولی نه شي

او نه يې وړلی شي
سیندونه

که څوک وغواړي چې مينه
واخلي

په خپلې ټولې شتمنۍ
باندې

هغه به سپک شي په
پوره توګه

د پېغلې ورونه

٨ مونږ کوچنۍ خور لرو

چې غټې شوې يې لا

نه دي سينې

که څوک راشي او هغه
وغواړي زمونږ نه

نو مونږ به څه کوو؟

٩ که هغه پېغله وي لکه دېوال
په شان

نو مونږ به جوړ کړو
ورته ځلی د سپینو
زرو

که هغه وي دروازه

نو هغه به بنده کړو د

سبر په تختو باندې

معشوقه

١٠ زه وم لکه دېوال په شان

خو اوس داسې غټې

دي سینې مې

لکه د برجونو په شان

کله چې ګوري زما جانان ما

ته

نو خوشحالیږي هغه
زما په کتلو باندې

١١ په بعل‌هامون کې ؤ د سلیمان
د انګورو باغ

بزګرانو ته یې ورکړی
ؤ په اجاره باندې

ورکولې د مېوو بدل کې به هر
یو

ورته زر ټوټې د سپينو

زرو

١٢ زما د انګورو باغ دی يوازې

زما چې ورکوم يې چا ته

اړتيا نشته سليمان ته

چې ورکړي زر

ټوټې د سپينو زرو

خو دوه سوه ټوټې دي هغه

چا دپاره

څوک چې پام کوي

تاکونو باندې

عاشق

١٣ ای زما محبوبې ته چې
اوسېږې باغ کې

دوستان زما په انتظار
دي چې اواز دې
واوري

خو يوازې زه غواړم
چې اواز دې واورم

معشوقه

۱۴ زما جانانه زر په منډه راشه
د غرڅه او هوسۍ د بچي
په شان
خوشبويه غرونو باندې

afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳